

عنوان مقاله:

عقل و روش استنباط شریعت از آن

محل انتشار:

دوفصلنامه مصباح الفقاهه، دوره 5، شماره 6 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 27

نویسندگان:

سیدحسین تبادکانی - مدرس درس خارج حوزه علمیه خراسان

مصطفی پیوندی - مدرس سطح عالی حوزه علمیه خراسان

رضا گرمه گی بایگی - دانش آموخته سطح سه و مدرس سطح یک حوزه علمیه خراسان

خلاصه مقاله:

عقل به عنوان یکی از ادله استنباط حکم شرعی در میان اصولیان مورد بحث فراوان قرار گرفته است. برخی اعتباری برای عقل قائل نیستند و در مقابل برخی عقل را معتبر می دانند. این نوشتار در پی بررسی اعتبار عقل در میان ادله استنباط حکم شرعی است. در این بررسی ابتدا به حجیت عقل نظری توجه شده است و سپس حجیت عقل عملی و مباحث حسن و قبح که نقش بسزایی در رسیدن به حکم شرعی دارد مورد بحث قرار گرفته است. نگارنده بر این است که بعد از اثبات حجیت عقل نظری و ارائه تفسیر دقیق و صحیح از حسن و قبح، چنین نتیجه بگیرد که حکم عقل عملی به حسن و قبح به صورت مطلق با حکم شرعی ملازمه دارد و عقل نظری به عنوان حاکم به این ملازمه هم حجت است اما در مقابل حکم شرعی به هیچ وجه ملازمه با حسن و قبح عقلی ندارد. از این رو، محقق در این مقاله با روش توصیفی تحلیلی به موارد مذکور پرداخته است و سعی کرده است مباحث عقلی را در ساختاری مناسب و جدید مطرح کند.

کلمات کلیدی:

ملازمه عقل و شرع، حجیت عقل، عقل عملی، عقل نظری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1509663>

